

EDIȚIE SPECIALĂ

Un poet important al Craiovei: Mihalache Tudorică

Categorie: Timp liber Publicat: Luni, 01 Iunie 2020 08:56 Scris de Emilian Mirea Accesări: 1164

Un poet important al Craiovei, care a excelat, totdeauna, prin modestie și har, este preotul Mihalache Tudorică – o voce lirică discretă a urbei noastre, *dublă* de o personalitate introvertită și de mult talent.

Un poet important al Craiovei: Mihalache Tudorică

Categorie: Timp liber Publicat: Luni, 01 Iunie 2020 08:56 Scris de Emilian Mirea Accesări: 1164

EDIȚIE SPECIALĂ

Un poet important al Craiovei: Mihalache Tudorică

Categorie: Timp liber Publicat: Luni, 01 Iunie 2020 08:56 Scris de Emilian Mirea Accesări: 1164

În prefața celei mai recente antologii de poezie, intitulată „Să vă plâng un cântec sau să vă cânt un plâns”, regretatul critic literar craiovean, **prof. univ. dr. Ovidiu Ghidirmic**, scria despre **poetul Mihalache Tudorică**, următoarele:

(...) „Ceea ce realizează Părintele Mihalache Tudorică, în mod exemplar, în poezia sa, este o viziune cutremurătoare argheziană asupra existenței, cum observăm, de pildă, în poemul „**Arătarea**”, care este – și trebuie s-o spunem cu mâna pe inimă – unul dintre cele mai frumoase și mai izbutite, din câte s-au scris în limba română, o capodoperă a literaturii noastre contemporane. Marea capacitate a unui poet este de a vorbi în numele tuturor, chiar și atunci când își descrie propria-i dramă și propria-i suferință. „**Arătarea**” vrea să însemne o prezență mai mult fantomatică decât reală, care nu și-a trăit, propriu-zis, viața. Un sentiment adânc de frustrare a existenței izvorăște din acest poem. „**Arătarea**” suntem, de fapt, noi toți.

Dar, mai bine, să lăsăm poetul să vorbească: ☐☐ **Am trăit aproape pe furiș/ Fără să știe nimeni, fără acoperiș.../ Am văzut cerul/ Rar/ Și numai noaptea/ Iar locul unde stam nu-l știa nici moartea ☐☐ ... ☐☐ Cerul mi-a fost mormânt, nu acoperiș.../ În guri de șerpi, de vipere, de șobolani,/ Mi-am aflat somnul și odihna/ Numai acolo mi-am găsit tihna.../ Îngerul morții m-a căutat și nu m-a găsit/ De aceea și moartea m-a părăsit./ Plapumă mi-a fost mireasma lumii -/ Eu am supt la vulpe, nu la țâța mumii ☐☐.**

Nu am mai citit asemenea versuri de la poetul „Cuvintelor potrivite” și al „Psalmilor” încoace”.

Deșertăciunea vieții este reflectată cel mai mult, în poezia „**Deretic**”: ☐☐ **Fac curat./ Mătur pământ și rămâne pământ./ Până unde mătur pământ,/ Până unde rămâne pământ./ Nu știu./ Fac curat./ Pun frunzele pădurii pe ață,/ Număr cutele copacilor/ Și firele de pe oile stâniei.../ Deretic./ Habar nu am/ Că voi număra până la sfârșitul lumii./ Mai întâi însă fac curat./ Zi și noapte mătur pământ./ Zi și noapte rămâne pământ ☐☐.**